

Minningarorð um okkara elskaða Eyðfinn W. Hansen

f. 23.07.80 – d. 24.12.98

beiggja tykkara. Má Harrin styrkja tykkum í stóru sorg tykkara.

Niðan fyrri endurgeva vit sang, sum upprunliga var yrktur til lítlan drong, ið varð niðdur av líknandi breki. Vit halda, at hesin sangur eisini so væl hóskar til tín, elskaði Eyðfinn.

*Lítla lívið, hjarta blóma,
gleði inn um hurðar bar.
Ikki kundu tá vit hóma,
at tú ikki frískur var.*

*Lítla lívið, stóra gleði, mentist,
smílið tú oss gav.
Men ein dag sum ongin vardi,
sjúkan trein um hurðar stav.*

*Eftir hetta, – lítla skinnið, –
svært eitt lív tú hevur havt.
Alt tá ber við tolnum sinni
fær ei heldur væl tað sagt.*

*Lítla hjarta – meir ei orkar
lívið fjarar burt úr verð.
Og tú stríðist enn sum áður,
tó at tað mót enda ber.*

*Men tað er, sum – okkar skattur –
boð tú vilt oss bera nú.
Grátið ei – eg vakni aftur,
frískur í Guðs himnabú.*

*Grát ei mamma, pápi, systkin,
omma, abbi, og tit øll.
Tí eg eri ferðabúgvin
– trína inn í himnabóll.*

*Har ei neyð er – ongin pína,
lætta vil eg stíga har,
sælan frið og góða hvílu,
Jesus-pápin gevur mær.*

*Frískur eg hjá Jesus biði. –
Fylgið Honum til hin dag,
tá tit innar til Hann stíga,
og vit samlat øll har glað.*

Vit vilja við hesum orðum lýsa frið yvir minnið um okkara elskaða Eyðfinn.

Eilin, Palma og Laila

Jólaaftan varð okkara elskaði Eyðfinn so bráðliga tikin heim til Jesus pápa. Tung vóru boðini at fáa, at tú ikki vart millum okkum longur.

Ígjøgnum títt stutta lív vart tú bundin at tínum rullistóli og tí tærvaði tær hjálp mestsum alt samdøgrið. Fyri at lætta um hjá foreldrum tínum, fekst tú stuðulshjálpin ein part av degnum. Soleiðis fingi vit ta gleði at koma at kenna teg við tað, at vit, hvør í sínum tíðarskeiði, vóru stuðlar hjá tær.

Vit fingi høvi til at vera saman við tær til ymisk frítíðartiltøk. Men serliga væl dámdi tær at vera úti í náttúruni, so sum gongutúrur í Sandágerði, í Viðarlundini og við Hoyvíkstjørn, – eisini dámdi tær væl at siggja børn spæla og í heila tikið at vera millum onnur fólk.

Tíðin saman við tær hevur verið okkum ein gleðilig og læturík tíð, tí hóast títt stóra brek, vísti tú stríðsvilja sum fáur. Tú kundi gleðast um ting, ið ein vanlig átt ikki hugsar um, og lærði hetta okkum eisini at virða tey og at gleðast við tær.

Vit fara øll at sakna Eyðfinn, men tankarnir leita serliga til tykkum Idu, Bjørn, Svenning, Bjarna og Andreu. Tómrúmið verður stórt eftir son og

Lesarabrøv

Hvør stýrir Útvarpi Føroya?

Ætli fyrst at rósa tykkum fyri framhaldssøguna, sum byrjaði mánaðkvøldið 18. jan. kl. 20.30. Endiliga eitt konufólk, sum lesur – og so evnið: bæði søguligt og um kvinnur. Frálíkt!

So eg gleddi meg at hoyra 2. part í gjárkvøldið kl. 20.30 (sambært útvarpsskrá í bløðunum), men gakk! Klokkan 20.30 var útvarpið mitt í einum hondbóltsdysti (millum tvey manslið, sjálv-

sagt!) Har kom eingin framhaldssøga, tí hon varð send fyrr um kvøldið. Havi tíverri ongan kjans at hoyra endursendingar, so...

Hoyr nú her: ein framhaldssøga er sum ein keta við fleiri liðum. Hvørt liðið leiðir til næsta lið – og gleppur ímillum, so er brotið av, tað slitnar.

Skulu tit endiliga flyta sendingar, so flytið stakar sendingar, t.d. tónleik ella

eitthvørt avsluttað evni, ikki framhaldssøgur.

Og sigið mær (tað er hetta, sum argar mest) vistu tit ikki av hasum dystinum, – ella kundi hondbóltsambandið ikki leggja dystin til rættis eftir tykkara skrá?

Hava tit kunngjørt útvarpsskránna, so haldið hana!

A. Bjartalíð

Viðmerking

Skattalætti eigur at verða framdur

Seinastu árin vóru framdir fleiri skattalættir í Føroyum. Skattalættin seinastu árin hevur verið sera positivur fyri samfelagið. Kappingarførið er bött munandi.

Ætlar samgongan at hækka skattir?

Tíverri byrja nú at hoyrast ávarandi røddir úr samgonguni, ið siga, at nýtsla føroyinga er ov stór. Ella sagt á annan hátt: nú hevur vanligi føroyingurin aftur ov mikið av peningi. Ein hevur varhugan av, at slíkar røddir móguliga verða nýttar sum jarnbrot fyri at krevja borgaran eftir meira peningi (tvs. skattahækking ella líknandi).

Samgonguskjalið:

Men sambært samgonguskjalinum sæst, at skattirnir

skulu lækka. Tíverri hava vit ikki sæð nakað av hesum í verki enn.

Eg vóni, at Fólkaflakkurin (og samgongan) heldur fram á skattalækkingarleiðini, ið var gingin undir seinastu samgongu.

Eitt stig á leiðini kundi verið at hækka skattafríu grundarupphæddina. Somuleiðis átti skattahámarkið ikki at verið hægri enn 50%, tá ið arbeiðsmarknaðargjöld eru íroknaði. Ídag verða hesi gjöld løgd omaná skattahámarkið.

Ein slík broyting hevði helst givið móguleikar fyri enn betri kappingarfori mótevnis útheiminum. Harvið betri móguleikum hjá núverandi vinnum – og nýggjum – at fóta sær her á landi.

Vónandi verða ítøkilig stig tikin, til tess at hækka

skattirnir.

Omanfyrinevnda stig er ikki stórt, men førir hóast alt rætta vegin.

Tað hava bæði Føroyar og føroyingar uppiborið.

Marjus Dam,
løgtingsmaður

variant

GALVANISERADIR VIBFESTISVOGNAR

Eykalutir, útgerð, søla og service. Vit útvega sleipikrøkar til øll bilmerki!

Kaj Andreassen P.F.
Tlf. 31 56 00 - Fax 31 80 08

Lesarabrøv

Hvør stýrir Útvarpi Føroya?

Tað er so nógv vit ungu hava teimum gomlu í Føroyum at takka fyrri, at tey gingu undan at skapa freitreytir og grundarlag hvørs vit øll somul hava notið væl av. Tað er eingin meining í, at hesi í dag skula verða burtur goymd á ellis og røktarheimi, vardum íbúðum og stovnum og hvørs tey ikki fáa lut í samfelags lívið. Tað er eingin sum helst meining í, at tey vera í dag tikin av ræði í egnum húsi/heimi av dagrøktarhjálparum hvørs ein skal koma at finnst at heimarøktarfelagnum. Tað er eisini nógv ein skal finnst at

teirra børnum, sum í fleiri førum eru einki frægari enn dagrøktarhjálparar sum vitja teirra hús/heim at taka sær av teimum í dagtímunum. Tað var nógv frægari at ommu og abbaðóm vóru hjá teimum og vitjaðu enn at hesi verða heiladálkaði og indroktineraði av pedagogum og vinstrahallu reyðsokkum sum ein áður hevur nevnt í lesarabrøvum. Tað er eingin skomm skapt í nøkrum av øllum tykkum sum ikki góðkenna og virða tey gomlu í Føroyum, ið tit kundu lært nógv meira av enn øll hesi oman fyrri nevndu sum hava gingið á

hægri skúlum/lærustovnum (Universitetum). Tað er stak vánaligt at teirra børn ikki kunna taka sær av sínum for-ldrum aftaná dagrøktarhjálpararnir hava slept teimum gomlu uppá fjall og egn um húsi/heimi kring alt landið. Tað er nógv fyrri at hugsa sær hvussu nógv for-eldur hava stríðst fyrri at geva sínum børnum ein góðan uppvøkstur í barna og ungdomsárum kring alt landið, tí kundu børnini væl tikið sær av teimum á ellis-árum. Tað er ræðuligt hjá nógvum ikki at sleppa út um dyrnar á ellis og røktarheimi, vardum íbúðum,

stovnum og húsi/heimi og stóðan verður tí ikki frægari nú vit fáa økt talið av teimum gomlu í Føroyum. Tað er eitt gott tiltak landsfelag pensionista tók stig til vitjunar tænastuna, sum fleiri yngri fólk skuldu teknað seg til kring alt landið, tí tit kunna læra ómetaliga nógv av teimum gomlu í Føroyum, so hví ikki hugsa um tað. Teirra lívsøgur eru ein partur av føroyskari mentan og síðsøgu sum vit ungu hava gott av at læra, við at hesi greiða okkum frá hesar skuldu eisini verði festar á blað og sjónbond/bond til varðveitslu at kunna yngra

ættarliði.

Tað kann seinni verða trivið í mannt og hvat víðvíkjandi teimum gomlu í Føroyum sum ein áðurnevnt hevur samhuga og samkenslu fyrri, ið hava uppibori at fáa manssømandi lívsor á ellisárum kring alt landið. Tað er millim annað, hvussu tey upplivdu 50 árin í bygðalívnum kring alt landið, ið breyt frá býarlívnum í Havnini. Tí er umráðandi, at bygðaráðir taka stig til at fáa skriva sínar søgur í varðveitslu til tað yngra ættarliði.

Hans Birgir Hansen